

3:12-30 – Eglon of Moav and Ehud ben Gera

1. Moav

- Lot
- S'dom
- Balak
- Elimelech

2. Ralbag to 3:18

בחר אהוד היות בסכנה לו לבדו לא לנושאי המנחה יחד עם שכבר יתכן ההמלט בקלות יותר כשהיה יחיד ולא היה צריך להשתדל כי אם למלט עצמו, עם שבשובו הורה שלא בא אלא על דבר המנחה, ולזה הראה עצמו ששכח הדבר שהיה לו לדבר עמו...

Ehud chose to be in danger alone, and not with the gift-bearers, 1) because flight could be easier as an individual, and he would only need to flee on his own, and 2) in returning [to the palace] he would demonstrate that he had come primarily to bring the gift, presenting himself as having forgotten the message he needed to present...

3. Talmud, Sanhedrin 60a

עומדין מנגלן? אמר ר' יצחק בר אמי דאמר קרא "ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו, ויאמר אהוד דבר אלקים לי אליך ויקם מעל הכסא." והלא דברים קל וחומר - ומה עגלון מלך מואב שהוא נכרי ולא ידע אלא בכינוי עמד, ישראל ושם המפורש עאכ"ל!

How do we know that the court stands [when hearing testimony regarding a curse which invoked Gd's Name]?

Rabbi Yitzchak bar Ami stated: For the verse says, "And Ehud came to Eglon, and he was sitting in his private cooling loft. And Ehud said, 'I have the word of Gd for you,' and he rose from his chair." By logical argument: Eglon, king of Moav, a non-Jew, who knew only a sub-name of Gd, stood. When a Jew hears the explicit Name, how much more so!

4. Midrash to Book of Ruth, 2:9

ר' ביבי בשם ר' ראובן אמר: רות וערפה בנותיו של עגלון היו... וכתוב (שם) "ואהוד בא אליו וגו' ויאמר אהוד דבר אלקים לי אליך ויקם מעל הכסא." אמר לו הקב"ה: אתה עמדת מכסאך לכבודי, חייך הריני מעמיד ממך בן יושב על כסא ד'.

Rabbi Bibi said, citing Rabbi Reuven: Ruth and Orpah were the daughters of Eglon... It is written: "[And Ehud said] 'I have a word of Gd for you,' and Eglon rose from his chair." Gd said to Eglon: You rose from your chair in My honor, I swear by your life that I will make one of your sons sit on the throne of Gd.

5. Malbim to 3:25-26

יש הבדל בין מתמהמה, בושש, אחר, התמהמה הוא הפך החש, שהוא בלתי ממהר וזריז רק מתעכב. והבושש הוא אם מתעכב יותר מן הראוי. והמאחר הוא המאחר זמן קבוע.... והנה תחלה המתינו עד התמהמהם, כי חשבו שמסיך את רגליו ודרך להתמהמה ולהתעכב, אבל אח"כ שהחלו עד בושש יותר משיעור הראוי ואז פתחו במפתח. אבל [אהוד] נמלט כבר "עד התמהמהם", שהוא שיעור שיתמהמהו כשיעור הראוי, ולא חשב שיתבוששו יותר משיעור הראוי, ומהר להמלט בעוד שיתמהמהו כשיעור הראוי:

There is a difference between *mitmahmeiah*, *bosheish* and *eichar*:

- *Mitmahmeiah* is the opposite of haste; not hurrying and energetic, but delaying;
- *Bosheish* is to take longer than is appropriate;
- *Me'acheir* is to be later than an appointed time.

At first they waited, delaying, for they thought he was using the washroom, and it is normal for that to cause delay. But then, when it began to take longer than the appropriate time, they opened with a key.

But Ehud fled already as "they delayed", the length of time for delay for the appropriate time [of waiting]. He did not think they would take longer than the appropriate time, and he rushed to flee while they would delay for the appropriate time.

The Philistines and Shamgar ben Anat

6. Josephus, Antiquities of the Jews V 4:3 (Whiston translation)

After him Shamgar, the son of Anath, was elected for their governour; but died in the first year of his government.

7. Ralbag to 3:31

ולא מנה כמה שנים היתה התשועה לישראל על ידו. וידמה שלא היתה תשועה שלימה כי הכתוב ספר שכבר הוסיפו בני ישראל לעשו' הרע בעיני ד' אחר שמת אהוד. ולזה היו ימי שמגר נכללים בעשרים שנה שלחץ ישראל בחזקה יבין מלך כנען.

And it did not enumerate how many years he saved Israel. It appears that this was not a complete salvation, for the text stated that the Jews had already continued to perform evil in Gd's eyes after the death of Ehud. Shamgar's period must have been included in the twenty years when Yavin, King of Canaan, oppressed Israel powerfully.

8. Malbim to 3:31

וכ"ז תשועה מועטת, באופן שבעת ההיא היה כצד הראשון שאמר בהקדמת הספר (ב, יז) וגם אל שופטיהם לא שמעו, שלכן לא כתיב בו וישפוט את ישראל:

And all of this was a small salvation, such that this period was like the first part of the book's introduction (2:17), "And they also did not listen to their judges." This is why it did not say for him, "And he judged Israel".